

פרשת אחרי - קדושים

בס"ד

איך נזכה להנהגה ניסית

בפרשה התורה אומרת לנו את סדר עבודת הכהן הגדול ביום הכיפורים, וחלק מעבודת הכהן גדול שלוקחים שני שעירי עיזים, ועושים גורל, "ונתן אהרן על שני השעירים גורלות, גורל אחד להשם, וגורל אחד לעזאזל" (ויקרא טז, ח), ושעיר אחד עולה קרבן להשם, ושעיר אחד משלחים אותו למדבר לעזאזל.

אומרת הגמרא (יומא לט.) שארבעים שנה ששמעון הצדיק שהיה משיירי כנסת הגדולה, היה כהן גדול, היה הגורל של השעיר להשם עולה ביד ימין, ואחר כך לפעמים היה בימין ולפעמים היה עולה בשמאל, ובארבעים שנה האחרונות לפני שנחרב בית המקדש היה הגורל של להשם עולה ביד שמאל של הכהן גדול, וכאשר הגורל של השם היה עולה ביד ימין, היה בזה סימן טוב.

וצריך להבין, מה השבח המיוחד שהגורל של להשם עולה ביד ימין של הכהן גדול, ומה זה משנה באיזה יד עולה הגורל של השם.

והביאור הוא, שכתוב "למען יחלצון ידידך הושיעה ימינך וענני" (תהלים טז, ט), ומפרש המלבי"ם, למה הפסוק אומר דווקא "הושיעה ימינך", ומבאר, כיון שהימין, הוא מורה על הנהגה ניסית של למעלה מדרך הטבע, וכמו שכתוב, "ימין השם עושה חיל ימין השם רוממה", ושמאל, זה הצד החלש יותר, שהוא רק בדרך הטבע, ולכן מניחים תפילין על יד שמאל, שזה הטבע, כדי להורות שאנחנו משעבדים את כל הטבעים שלנו בשביל לעשות את רצון השם.

אומרת הגמרא (ברכות כ.) אמר רב פפא לאביי, למה בדורות הראשונים היו קורים להם ניסים, ובדורות שלנו לא קורה לנו ניסים, והרי בדורות הראשונים למדו רק את סדר נזיקין, ובדור שלנו לומדים את כל השישה סדרים, ורב יהודה שהיה בדורות הראשונים, היה מוריד נעל אחת להתפלל על הגשמים ומיד היה יורד גשם, ואנחנו שיש לנו שלוש עשרה ישיבות, שלומדים את כל הששה סדרים, מצערים את עצמינו ולא מגיע גשם.

אמר לו אביי, שהדורות הראשונים היו מוסרים את נפשם על קידוש השם, והכוונה, שהם היו מוסרים את הרצון שלהם, ומוותרים על הרצונות שלהם, בשביל לקיים את רצון השם, וכיוון שהם מסרו וויתרו על הרצונות שלהם, ווויתרו על מה שנח להם, בשביל לקיים את רצון השם, ולא התנהגו בצורה טבעית לקיים את רצון השם, אלא התנהגו בצורה שזה מעל הטבע,

שמוותרים על הרצונות הטבעיים שלהם, בשביל לקיים את רצון השם, לכן הם זכו שגם הקב"ה יתנהג אתם מדה כנגד מדה, בצורה שהיא מעל הטבע, ולכן הם זכו לניסים.

וכך זה היה גם בבית המקדש, שהגורל לא היה יוצא במקרה ביד ימין או ביד שמאל, אלא הכל היה יוצא בצורה מכוונת מהשם יתברך, שגם מה יצא בגורל, הכל מכון ומדויק מהשם יתברך, ואין דבר בעולם שקורה סתם או במקרה, אלא הכל נעשה בהשגחה פרטית, ואם עם ישראל היו נמצאים במצב שהם עושים ומקיימים את רצון השם, למעלה מדרך הטבע, שלא מקיימים את המצוות רק כאשר נח וקל ומסתדר להם, אלא, היו מתגברים ועושים למעלה מדרך הטבע, גם כשלא נח, וגם שלא בדיוק מסתדר, ומתגברים על הרצונות, אז עשה הקב"ה שהגורל יצא ביד ימין, שזה מורה על הנהגה ניסית למעלה מדרך הטבע, ומובן שהיה בזה סימן טוב.

אבל, כאשר עם ישראל היו מתנהגים בעבודת השם, בצורה של טבע, שרק כאשר היה נח ומסתדר היו עושים את רצון השם, ועבדו את השם ברפיון, אז הגורל היה יוצא ביד שמאל, שזה מורה על הנהגה בצורה טבעית.

ונלמד מזה, שאם אנחנו נתנהג בעבודת השם למעלה מדרך הטבע, ונבטל את הרצונות שלנו, ואת הנוחות שלנו מפני רצון השם, אז אנחנו נזכה גם מדה כנגד מדה, להנהגה ניסית של הקב"ה אתנו למעלה מדרך הטבע.

הלכות שבת

א. אסור בשבת לשרות בגד במים, כיון שהשרייה של הבגד במים מסייעת ומועילה לנקיונו של הבגד.

ב. מסננת נקיה שנמצאת על גבי הברז, כמו שיש נוהגים בפסח להניח בד על הברז, מותר להשתמש בברז בשבת, ואין בזה משום איסור ליבון, אפילו שבפתיחת הברז הבד שורה במים, שכיון שהוא עשוי לכך, אינו מכונן לכבס את הבד הזה.

ג. בגד שעשוי מעור, מותר לשרותו במים, ואפילו אם כוונתו לנקותו על ידי שרייה זו, כיון שבעור לא נאמר שרייתו זהו כיבוסו, אבל אסור לשפשף את העור בתוך המים, שזה אסור משום מלאכת מלבן, וכן אסור לשרות בגד מעור בתוך מים עם חומרי ניקוי, שכיון שהחומרים מלבינים את הכתמים ומורידים את השומנים מעל גבי העור, הרי זה אסור משום מלאכת מלבן.

ד. בגד שעשוי מעור, ויש בו חלקים שעשויים מבד, אסור לשרותו במים בשבת.

ה. **איסור סחיטת בגדים בשבת**, אסור לסחוט בגד בשבת, ודעת הרמב"ם (שבת ט"א) שהאיסור הוא, משום איסור כיבוס, שסחיטת הבד היא מצרכי הכיבוס, וזה אסור משום תולדה של מלאכת מלבן. ודעת רבינו תם (כתובות ו. בתוספות), שאסור משום שני מלאכות, משום איסור כיבוס, ומשום מפרק, שזה תולדה של מלאכת דש.

ו. בגד שספוג במים, אסור לסחוטו בשבת משום איסור ליבון, וגם אם הבגד נקי אסור לסחוט ממנו את המים בשבת.

ז. **בגד שספוג ממשקים אחרים** ולא ממים, יש בו גם איסור סחיטה, (שבת קיא:) ונחלקו הראשונים האם האיסור בשאר משקים הוא משום איסור מלאכת מלבן, שסוף סוף הבגד מתנקה קצת על ידי הסחיטה הזאת, או משום מפרק תולדה של מלאכת דש, כיון שהם לא מלבנים את הבגד אלא מלכלכים אותו, אין בזה מלאכת ליבון אלא מפרק תולדה דדש.

ולכן, בגד ששרוי בשאר משקים אסור לסחוט אותו בשבת.

ח. בגד שהוא לא מקפיד שיש בו מים כגון סמרטוט, או מסננת, גם אסור לסחוט אותם בשבת מהמים שבלועים בהם, ורק התירו להשתמש בהם במים, כיון שאין חשש שיבוא לסחוט מהם את המים, כיון שהוא אינו מקפיד שיש בהם מים, אבל אסור לסחוט אותם בשבת.

ט. כלים שהפה שלהם צר, כקנקנים, כוסות עם פה צר אסור לנגב אותם במגבת משום חשש איסור סחיטה, שהמגבת סופגת את המים שיש בכלי, ותוך כדי הניגוב היא נדחקת בפי הכלי הצר ונסחטת.

אבל במקרה שאין בכלי הרבה מים, והמגבת לא תירטב בצורה שיהיה מה לסחוט, מותר לנגב אפילו כאשר פה הכלי צר.

כלים רחבים, כגון כוסות קערות וכדומה, מותר לנגב אותם במגבת, אבל לא ינגב הרבה כלים אלא בסמרטוט המיוחד לכך, כדי שלא יבוא לסחוט מהמים שנבלעו בו.

שבת שלום ומבורך

זמן הדלקת נרות שבת קודש (בית שמש): 6:48. צאת שבת: 8:06. רבינו תם: 8:40.

לברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם

הראל בן מרים. ערן בן צפורה. עובדיה בן לאה. ישראל מאיר בן ברכה.

לעילוי נשמת

צפורה בת עליה יעל עמרני ע"ה